

дането, горещ привърженик на местното производство и враг на проникването на чужди капитали у нас.

Петко Р. Славейков горещо поддържа инициативите на Богоров за основаването на фабрики у нас „тъй като странни капиталисти дохождат и изземат от нас простата вълна и памук и почти всичките други от този род суровина произведения...“⁹.

Богоров започва издаването и на първия у нас „Журнал за наука, занаят и търговия“ посветен на икономическото и технико-просветното развитие на българския народ. Давайки някои по-подробни разяснения, той се спира на значението на математиката, физиката, химията, политикономията и други науки за стопанското развитие на страните.

В печатницата на в. „Македония“ се отпечатва книгата на Отон Хюбнер „Начала на политическата икономия“¹⁰, която се състои от 14 глави. Последната е озаглавена „За машините“. Сп. „Ден“¹¹ отпечатва в пет свои броя „Кратки разкази по политическа икономия“, в които се застъпва и въпросът за значението на техниката. Между другото, авторът пише следното за машините: „Употреблението на тези силни инструменти, на тези машини, които човек е употребил за свои служители, уголемява производението по един огромен начин“¹². Анализирайки значението на техническия прогрес, авторът завършва: „От него разказ Вий щехте да видите де хората са най-сиромаси и де най-богати“.

Родоначалникът на революционно-демократичната идеология в България Г. С. Раковски също дейно подкрепя техническото и промишленото развитие на страната. Той си е издействал ферман за откриване на спиртна фабрика¹³, а по-късно и за построяване на дарак в Самоков¹⁴. По този начин той се стреми към подражание на индустриално-техническото развитие на европейските страни, като се съобразява с местните условия. При големите си други задачи Раковски не е могъл да се изяви повече в това направление. Но неговите усилия не остават незабелязани, а се отразяват от българския възрожденски печат, което има важно пропагандно значение.

В своите статии Христо Ботев високо оценява внедряването на научно-техническите постижения в производството, решително обявявайки се против капиталистическия начин на организация“¹⁵. В уводна статия на в. „Знаме“¹⁶ той пише: „Всяко едно откритие и усъвършенстване в науката и индустрията, ако то не може да се приложи на практика от всекиго и да пренася еднаква полза както за богатия, така и на сиромаша, е вредително за прогреса и свободата, а следователно и за щастието на човечеството“. Виждайки личната заинтересованост и гоненето на печалба и изгода от капиталистите при построяване на железни пътища, той се